

ภัทรวดี อุทธา 2555: การเชื่อมโยงความในวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานเรื่อง ชูลูนางอ้าว
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์สมาน แก้วเรือง, Ph.D. 214 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะการเชื่อมโยงความในวรรณกรรมท้องถิ่น
อีสานเรื่อง ชูลูนางอ้าว โดยใช้วิธีวิเคราะห์การเชื่อมโยงความ 6 ลักษณะได้แก่ การอ้างถึง , การ
แทนที่, การละ, การซ้ำ, การเชื่อมโยงคำศัพท์, และการใช้คำเชื่อม

ผลการศึกษาพบว่า การเชื่อมโยงความโดยการอ้างถึง 3 ประเภท ได้แก่ การอ้างถึงโดยการใช้
สรรพนาม, การอ้างถึงโดยใช้คำบ่งชี้ และการอ้างถึงด้วยการเปรียบเทียบ การเชื่อมโยงความ
โดยการแทนที่ พบการเชื่อมโยงความโดยการแทนที่หน่วยอนุภาคหรือประโยค การเชื่อมโยง
ความโดยการละ พบการละคำในหน่วยนาม 2 ประเภท ได้แก่ การละหน่วยนามในตำแหน่ง
ประธาน และการละหน่วยนามในตำแหน่ง กรรม การเชื่อมโยงความโดยการซ้ำ พบการซ้ำ 2
ประเภท ได้แก่ การซ้ำรูป และการซ้ำโครงสร้าง การเชื่อมโยงความโดยการเชื่อมโยงคำศัพท์ พบ
การเชื่อมโยงความโดยการเชื่อมโยงคำศัพท์ 5 ประเภท ได้แก่ การใช้คำพ้องความหมาย , การใช้คำ
จำกลุ่ม, การใช้คำแสดงองค์ประกอบย่อย , การใช้คำตรงกันข้าม , และการใช้คำเข้าชุดกัน การ
เชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม พบการเชื่อมโยงความโดยการใช้คำเชื่อม 5 ประเภท ได้แก่ การ
คล้อยตามกัน, การขัดแย้งกัน, การแสดงเหตุผล, การแสดงเวลา, และการแสดงทางเลือก

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก